

میرزا باقر بوآنانی

میرزا باقر بوآنانی شیرازی یکی از آن کسانی بود که در راه پیداری و ترقی ایران به که شر قیان خدمات و فداکاریهای فراوان انجام داده و قسمتی از صفات تاریخ پنجاه سال پیش ایران را به نام خویش مزبن نموده است، فقید مزبور در آغاز جوانی مرد و بوم خوش را ترک گفته و سالیان دراز در هندوستان و ترکیه و مصر و جزیره العرب و مدتو نیز در انگلستان بسر برده و از راه نطق و خطبه و خاتمه توآنای خوبیش از حقوق ممل شرق دفاع نموده است.

بوآنانی در نزد دیکتاتور یاملکه انگلستان مقام رژیم‌نگاری داشته و بطور یک مشهور راست ملکه انگلیس درباره وی گفته «اگر میرزا باقر بوآنانی بار دیگر با من بشینید مرا مسلمان خواهد نمود» مرحوم بوآنانی از دسته سید جمال الدین اسد آبادی، معلم بطرس بستانی و ادیب اسحق و شیخ محمد عبده بوده و مؤلفات زیادی بزبانهای فارسی و انگلیسی از خود بیادگار گذاشته، مخصوصاً فرهنگ انگلیسی و فارسی معروف به «والستون» که از بهترین فرهنگهای

میرزا باقر بوآنانی

وجود است از بالارین آثار علمی و ادبی آن دانشمند بزرگوار شمرده میشود، تبلیغات و در راه اسلام باندازه ای مؤثر بوده که عده زیادی از انگلیسها بدست وی ایمان آورده و دین اسلام را قبول نموده اند.

سوانح عمری و گزارش‌های زندگانی وی محتاج یک جلد کتاب جداگانه است و فقط نگذارنده قسمتی از نوشته های مرحوم برآورد رون انگلیسی را راجع باو ترجمه و بخواتم کان تقدیم میدارد.

یکی از فرزندان آن مرحوم آقای محمد باقر که یکی از نویسنده‌گان و دانشمندان نامی ممالک عربی هستند امروزه در سوریه مقام شامخی در عالم مطبوعات دارا میباشند، با آنکه این نویسنده تا کنون ایران را ندیده ولی بواسطه عشق سرشار و دلستگی زیادی که به میهن اصلی خود دارد نام پدر بزرگوارش را زنده و جاوید نگاهداشته است:

باقی بذکر خیر بود نام آدمی نام نگوست حاصل ایام آدمی
ترجمه هراسه پرسور برون به آقای محمد باقر فرزند بواناتی :
که بریج ۹ مارس ۱۹۰۹

«..... در آغاز جوانی که بتحصیل علوم شرقیه برداختم نخستین استاد من مرحوم میرزا باقر معروف با بر اهیم معطر بود، ملکمات فاضله و اخلاق آن مرحوم از بست و پنج سال پیش که رهسپار بیروت شد و بکلی از هم جدا گشتم هنوز از خاطرم نرفته و همواره حق استادی وی در نظرم مجسم است.

آن‌شنبه من با آن مرحوم در سال ۱۸۸۳ یا ۱۸۸۴ می‌بھی شروع شده و در آن اوقات بسیار بخدمتش می‌رسیدم او و قرآن شریف و قسمتی از اشعار فارسی خود معروف به (شمیسه لندنیه) و تفسیر منظوم قرآن را بهم می‌آموخت، مجموعه اشعارش در لندن به چاپ رسیده و من بکمک و همراهی آن مرحوم به بسیاری از رموز و اشارات آن بی میبردم، این اشعار در نهایت دشواری است و معکن نیست کسی بدون شرح و تفسیر سراینده آن بمعنیش بی بردا، زیرا بسیاری اوقات اشاره بمکاشفات، اوضاع سیاسی و یانام وزراء و بزرگان معاصر نموده و چه بسا نام برخی از آنان را از انگلیسی شعرآ بفارسی ترجمه نموده و چنان کرده است که کسی نمیتواند بدون تفسیر او و یا بدون اینکه کسی برای خواننده آنرا معنی کرده و رموز و نکاتش را بیان نماید بمعنی آن بی بود زیرا که بواناتی ترجمه تحت الفظی هر اسمی را نموده و آنرا بصورت رمز واشاره در آورده است و تا انسان آگاهی از اوضاع سیاسی آن عصر نداشته باشد ممکن نیست چیزی از آن را در پاید.

در علوم دینیه و زبانهای قدیم و جدید ماتنده عبرانی، یونانی، انگلیسی، عربی و فارسی از دانشمندان و نواین عصر خود بشمار میرفت، مخصوصاً زبان انگلیسی را در کمال فصاحت تکلم مینمود و با سلوب فلاسفه و علمای آن زمان مینوشت. بواناتی یکی از سخن سرایان بزرگ بود و حتی هنگام خود اکسماکت نمی‌نشست، و بسیاری از ایرانیان ماتنده پرسن ملکم خان سفیر آنوقت ایران در لندن از قدرتیهای او مرعوب بودند.

بطوریکه بواناتی خود برای من حکایت کرده: مذهب تشیع داشته و پس از طی مراحل شباب سپس بطريقت درویشی در آمده و خود را میرزا باقی خدائی معرفی نموده، آنگاه سفری بهندوستان کرده و برای بی بردن باساس مسیحیت نصرانی شده و تمام علوم عربانی و یونانی و لاتینی را فرا گرفت بقسمی که مبلغین و رهبانان این مذهب خواستند او را برتبه اسقفی ترقی دهند، پس از تبحر در لاهوت و اطلاع از اسرار آن بخواندن تألیفات ولتر و برخی از طبیعیون دیگر برداخت و در تبعجه شکی در اصل دیانت مسیح برایش رخداده و رساله‌ای درباره مسیح انتشارداد و مذهب نصاری را یکباره توک گفت (در سال ۱۹۱۱ مسیحی نیز یکی از علمای فرانسه یعنی «دکترینه، سانگله»^۱ کتابی در چهار جلد در همین باب انتشار داد که هیاهوی عجیبی در اطراف آن شد و این کتاب تا پامروز مترجم و مورد توجه برخی از دانشمندان اروپاییاشد: و اسم فرانسوی آن چنین است:

«La Folie de Jésus, son héritage, sa constitution, sa physiologie»

ولی روح جوالش آرام نمی‌گرفت و میخواست خود را برچشمۀ حیات برساند بنا بر این سفری به بغداد نموده در آنجا یهودی شد و باندازه‌ای در علوم و عقاید مذهبی یهود دست یافت که پس از چندی برتبه حاخامی ارتقاء یافت، آنگاه در دیانت اسلام مطالعات عمیق تری نموده و در آخر کار اسلام‌ها بر نصرانیت و یهودیت برتری داده سر انجام یکی از مبلغین بزرگ و دعات نامی اسلام گشت. یهودیها از ترک میرزا باقر خیلی متاثر شدند و چیزی نگذشت که او از بغداد به شهر واژ آنجا پانگلاستان رفت.

مرحوم شیخ رشید رضا صاحب مجله (المنار) در جلد اول کتاب تاریخ زندگانی شیخ محمد عبدة ص ۸۱۷-۸۱۸ می‌نویسد:

«هنگامی که شیخ محمد عبدة پرای حل مسئله مصر و سودان عازم لندن گشت مترجمین او و سیاستمداران نامی انگلستان مرحوم میرزا باقر بود.

یکی از شعرای هندوستان در آنوقت قصیده‌ای بزنیان اردو در مدح ملکه انگلیس سروده و پس از ترجمۀ مضمون قصیده دستور داد تا عین آنرا بشعر برآش ترجمه نمایند، سوای میرزا باقر شخصی دیگری در لندن یافت نشد که از عهده چنین ترجمۀ شاعرانه برآید و ملکه انگلیس پس از ترجمۀ قصیده دستور داد پانصد لیره بعیرزا باقر پردازند ولی آنمرحوم آن مبلغ را رد نموده و اظهار داشت: تنها جایزه من اینست که یا ملکه دین اسلام را پذیرد و دولت انگلیس از مصر صرف نظر نماید.

مرحوم میرزا باقر بو-طه هوش زیاد و حافظه عجیب خود یکی از اعجوبه‌های روزگار بود و در تاریخ اسلامی سوای دانشمندان بزرگوار کمتر کسی چنین صفات و مزایائی را دارا بوده است.

میرزا باقر کتاب عهد قدیم و عهد جدید را بکلی از برداشت و همواره در مباحثه مطالب مذهبی حاضر حواب بود، از آیات قرآنی زیاد استشهاد مینمود و قرآن را با شرح نزول آیات تفسیر نموده و در راه تبلیغ دیانت اسلامی کمتر وقتی بد کر احادیث و اخبار استدلال می‌جست.

بر قصور (برون) در کتاب «یکسال در میان ایرانیان» پس از تهیۀ مقدمه چنین می‌نویسد:

«میرزا باقر نصف دنیارا سیاحت کرده و شش زبان را بخوبی آموخته بود، وی از آن بزرگان و راد مردانیست که در خور احترام همه مردم بود، در تمام دوره زندگانیش بهیچوجه بکارهای دنیوی نمیپرداخت، بمال و متعای دنیا و آسایش تن خود کمترین توجهی نداشت و هیچگاه از راه چابلوسی و زمانه سازی به مردم نزدیک نمیشد. در اشعار و غزلیات خود گاهی از صلیبی‌ها، اعراب، اولیاء و مقدسین،

جنگجویان و سلاحشوران - خن رانده سپس برخی مسائل روزانه، خاطره‌های شخصی، قصص و اساطیر یهود، تعلیمات ربانی را مطرح میکند، گاهی نیز بشکوه و شکایت، تهدید و وعید، پیش گوئی، رجم بالغیب، تفسیر کتب آسمانی، افسانه‌های قدیم ایرانی، مسائل لاهوتی و تفسیر قرآن میپردازد»

در کتاب «تاریخ ادبی ایران» باز هم پرسن برون شرحی بعضامین فوق راجح بعیرزا باقر نوشت که از ترجمه آن صرف نظر گردید.

استخوانهای پیدا شده

۱۵ هربو ط به ملیون سال پیش

در حوالی قسمت دریاچه بالخاش واقعه در قزاقستان در وادی رودخانه (شو) استخوان های بعضی حیوانات پستاندار در موقع حفریات علمی بدست آمده و از قرار تحقیقات علمی این حیوانات در يك مدت خیلی طولانی فربیه ۰۰۰۰۰ ره ۱ سال پیش در اینجاها زندگانی می‌گرده اند.

این استخوانها از قرار معین هربو ط بحیواناتیست که میان کردن و اسب بوده و یکنوع شکل ارتباط مابین کردن و اسب داشته‌اند.

بعد از این کشفیات هیئت های علمی و فنی عازم ناحیه قرافستان گردیده و در نقاط مزبور از ماه تا ماه اوت مشغول تحقیقات و تدقیقات فنی شده و در باب این استخوانها مطالعات علمی خواهند نمود.

پرتو جامع علوم انسانی